

vota Reipublicæ in majus extendi possint, nec spes votis magis respondere. Huic dum studes, oppressi identidem subditi imbecilliores vitam tibi, latrociniis petiti viatores bona fortunasq;, omnes passim securitatem suam debent; cum fines libertatis non excedere sinas illos, apud quos petulantia & audacia furor nomen libertatis induere cæperant. Hujus dum ratione habes, privilegia civium tuorum ac impertitas à superioribus regibus immunitates & custodis & amplias; conversusque ad bonum exterorum etiam, quorum malis ingemiscis, perfugium sibi apud te quærentibus adeo hospitales recessus, adeo beatum exilium concedis, ut patriam laresque suos fese non reliquisse, sed in ditiones tua transtulisse sibi videantur. Eosdem quantopere solatio tuo allevare, auctoritate tueri, præsidio fovere gestis? Ac ne aut verecundius illi rogent, aut tu tardius largiaris, dubitantium vota sæpe occupas; pia quadam ambitione, ne modestiâ alienâ clementiæ tuæ, comitatis, deque omni hominum genere meritissimi animi tui facilitas delitescere cogatur situmque pati. Quo vero scelere illud de justitia tua, divinæ æmula, omiserim, quod, subditorum tuorum fide erga te ac rempublicam contentus, liberam cuvis circa divina sententiam relinquis, neque manum injicis animabus, quæ nec dominis adscriptæ sunt, nec ut corpora legibus contineri, aut suppicio pœnisque subjici possunt? Gratum hac moderatio ne mentis tuæ officium Numini supremo exhibes, Princeps optime, in cuius jura nullum tibi arrogas: proximè sic cœlo accedis, dum permittis, ut populi tui manus suas impunè ad cœlum tendant, cumque ritu suo invocent, qui cum liberrimus ipse sit, invocari rite non potest nisi à volentibus. Iste in regnum olim suum recipiet, postquam noctuum non minori, ut soles, justitia rexeris, quam pace illud & tranquillitate publica felix

red-